

Bu çerçevede Allah (c.), Yahudi, Hıristiyan, Budist, Mecusi ve bütün müşrik düşünceleri şiddetle reddetme mahiyetinde; doğmadığını ve doğurmadığını, hiçbir şeyin kendi dengi olmadığını

, benzersizliğini, hiçbir varlığın ilmiyle O'nu kuşatamayacağını, gözlerin kendisini idrak edemeyeceğini, tüm noksan sıfatlardan münezzehe olduğunu, hükmün yalnızca kendi denetiminde olup Allah'a rağmen kimsenin helal ve haram tayin edemeyeceğini, ilminin sonsuzluğunu, hiçbir varlık sevilirken Allah sever gibi sevimemeyeceğini, öldüren ve diriltenin, rızık verenin ve mülkünde ortaksız olanın, yarattıklarına zulmetmeyen fakat kulları günah işlediğinde onları bağışlayanın, rahmetinden ümit kesilmeyenin zira insanlara şah damarından daha yakın olanın, evrenin sevk ve idaresinde her an faaliyet halinde olup uyuklamayanın, tüm bunlardan dolayı kararlarına teslim olunup mutlak itaatin yalnızca kendisine yapılmasının zorunluluğunu vurgulamıştır.

Allah Teala, tüm bu hakikatleri bildirmede insanı muhatap almıştır. Çünkü insan, davranışlarında Allah' (c.) la bilinçli iletişim halinde olan tek varlıktır. İnsanın Allah'tan aldığı bilgi (vahiy), istemli ve samimi bir amele dönüşürse ortaya üstün insanın temel vasfı olan takva çıkar. Takva halinin insanda oluşması için marifet şarttır. Marifet ile takva arasında doğru orantı vardır. Marifeti yakın halinde olmayan bir kimsenin takvası olamaz. Bu meyanda şunu belirtmekte fayda vardır ki takvası en üstün olan insanlar peygamberlerdir.

Yüce Allah, kendisine insanı muhatap aldığına göre Kur'an-ı Kerim'in ikinci konusu insandır.

İnsan, Kur'an-ı Kerim'de iyi ve kötü yönleriyle tanıtılır. Bundan amaç; insanın önce varlık olarak tanınması, sonra da iyi yönlerinin geliştirilip kötü yönlerinin ıslah edilmesidir. Kur'an-ı Kerim'de insan bu çift yönüyle ve şu nitelikleriyle tanıtılır: Toprakta yaratılmış zayıf bir varlıktır. Şeytan onun en büyük düşmanıdır

. Bol nimet elde ederse böbürlenmeye başlar

ve cimrileşir

. Münakaşa etmeyi sever

. Sıkıntıya düştüğünde Allah'ı hatırlar

fakat sonradan nankörleşir

. Kur'an-ı Kerim, insana sık sık yaratılış maddesini hatırlatır

ki insan olduğunun bilincinde olup başıboş yaratılmadığını

anlasın. İnsan her yaptığı için karşılığının mutlaka kendisine verileceğini unutmamalıdır

.

İnsanın Yüce Allah'a olan imanı, Kur'an-ı Kerim'deki tevhidle ilgili ayetlerin; O'na olan kulluğu, ibadet alanıyla ilgili ayetlerin; huyunu ve şahsiyetini ilahi emirlere göre terbiye etmesi, ahlakla ilgili ayetlerin; kendine, topluma, eşyaya karşı görevlerinin bireysel, siyasi, sosyal, iktisadi ve hukuki yönü ise muamelatla ilgili ayetlerin inmesine vesile olmuştur.

İnsan, Allah Teala ile olan iletişimine birinci derecede dünyada muhatap olur. Daha açık bir ifadeyle Kur'an-ı Kerim'in üçüncü ana konusu olan dünya, insanın teklif mahallidir. Bu teklif mahallinin ebedileştirilmemesini emreden Yüce Allah, dünyayı insanlara tanıtmıştır. Bu ilahi tanıma göre dünya; insanların geçici bir süre için faydalandığı "metaya", "oyun ve eğlence yerine", "bir süse",

içerisine yeryüzünün nebatatının karıştığı yağmura

benzetilmiştir. Dünyanın benzetilmiş olduğu şeylerin hepsi geçici olanlardır. Sanki bu

benzetmelerde müminler şöyle bir uyarıya tabi tutulmuşlardır: "Cenneti, bir oyun ve eğlence yeri olan dünyada aramayın. Dünyada cennet aramak ve burayı ebedileştirmek kâfirlerin hayat tarzıdır. Siz bu geçici olanı insanca değerlendirip vahiy eksenli bir hayat sürerek cenneti ahirette arayınız." Bu anlayıştan hareketle ebedi olana iman edip ahiretin kazanılması için çalışmak ve gayret etmek Kur'an-ı Kerim'in dördüncü ana konusudur.

Dünyaya, doğru ve sıhhatlice bakıp ahiret hayatını kazanmakla ilgili çok yönlü davranış biçimlerini Resulullah'ın hayatında görmek mümkündür. Hz. Peygamber bizlere, Allah Teala'ya yakini anlamda imanın, Kur'an-ı Kerim'i en mükemmel biçimde yaşamak suretiyle üstün ahlakın ve ihsan makamında ibadet etmenin en güzel örneklerini vermiştir. Mü'minler için Allah Resulünün tek örnek oluşunu büyük hadis alimi Süfyan b.Uyeyne şöyle ifade etmiştir: "Şüphesiz ki Allah Resulü'nün hayatı en büyük ölçüdür. Her şey O'nun hayatına, ahlakına, gidişatına ve davranışlarına arz edilir. O'nun hayatı ile örtüşenler hak (doğru), hayatıyla çelişki arz edenler ise batıl (yanlış)dır.

Dünyaya bakışımızın nebevi temellere oturması için Resulullah'ın dünyaya bakış tarzını bilmek gerekir. Hz. Peygamberin bakışı, Kur'an-ı Kerim'de "meta, süs, oyun ve eğlence" olarak belirtilen izahatın açıklımıdır. Bu açıklımın veciz bir ifadesini Hz. Peygamber şöyle dile getirmiştir: "Benim dünya ile olan bağlantım, dünyadaki konumum, bir ağacın gölgesinde bir müddet dinlenip sonra da yoluna devam eden yolcu gibidir." Bu anlayışla Hz. Peygamber, dünyalıklara tapınıp tüketim kültürünün bir parçası olmamak ve emperyal anlayışa mü'minleri alt ettirmemek için Hz. Abdullah b. Ömer'in şahsında tüm müslümanlara şu uyarıyı yapmıştır: "Ey Abdullah! Dünyada garip veya yolcu gibi yaşa. Kendini kabir ehlinden say(öleceğini bil ve bunun farkında ol).

" Böyle bir uyarıdan nasibini alan Selman-ı Farisi'ye (r.a) birgün niçin ağladığı sorulduğunda şu cevabı vermiştir: "Resulullah birgün bizden bir yolcunun istirahat mahallinde ihtiyaçlarını tükettiği gibi harcama yapmamız konusunda söz almıştı. Galiba ben biraz bu söze karşı haddimi aştım.

" Hz. Peygamber'in, sahabelerine karşı yapmış olduğu bu uyarılar dünyalık kazanmaya karşı pasif olmayı tavsiye eden sözler değildir. Aksine, insanın dünya ve içindekilerinin mutlak sahibinin Allah (c.) olduğunu bilip Kur'an-ı Kerim'in ifadesiyle insanın "Mustahlef" olduğunun bilincine varabilmesidir. Kapitalizme karşı yüzyıllarca alternatif bir sistem olarak müslümanların ve islamın varlığı bunun en önemli kanıtıdır.

Hz. Peygamber (s.) gece gündüz çalışarak bize imanda, ibadette, ahlakta ve hayatın her alanında örnek olup yaşanılabilir bir nizam bırakmış; bu nizamın dinamik çalışma biçimini öğretmiştir. Hz. Ayşe'nin ifadesiyle O, "Dinar, dirhem, koyun ve deve sürüleri miras bırakmamıştır."Böyle bir görevle gelmemiştir. Vahye uymak ve kendisine benzemek suretiyle beşeriyetten insaniyete yükselmeyi öğretmiştir. Hatta kendisine "Mekkedeki Batha'nın altına dönüştürülmesi" teklif edildiğinde onu bile kabul etmemiştir

Allah Resulü eline geçen nimetleri fakirlerle paylaşmış ve bir ömür üç öğün yemek yemediği gibi arpa ekmeğinden başka ekme de yememiştir. Risalet davasına nasıl başladı ise öylece bitirmiştir. Bunun adı ahlaktır. İlkeli olmak ve söylemlerinde çelişkiye düşmemektir. Böyle bir hayat disipline edilip dünyaya bakışımız Kur'an-ı Kerim ve Sünnet üzerine yeniden düzenlenmedikten sonra yapılan şey, yürürlükteki dünya düzeninin devamı için onun değirmenine su taşımaktır.

Bir ömür hayatını vahiyle disipline eden Peygamber Efendimiz, kızının evinde dekoratif bir sergiyi görünce, "Ben, zevki hayatının anlamı haline getiren kimselerin evine girmek" diye geldiği davetten geri çıkmıştır. Çünkü Resulullah, yediği hurma ve içtiği suyun bile acaba nasıl hesabını verebilirim endişesiyle yaşamıştır

. O, her zaman dünya hayatıyla ahiret hayatını kıyaslamıştır."Sizden biriniz parmağını denize sokup sonra da ne kadar su eksilttiğine bir baksın, işte dünya ve ahiretin durumu böyledir

Dr. Mehmet Sürmeli tarafından yazıldı.

Pazar, 03 Ekim 2010 19:09 - Son Güncelleme Perşembe, 21 Ekim 2010 02:58

” buyurmak suretiyle dünya hayatının kısalığına vurgu yapmış ve şöyle demiştir: “Eğer dünyanın Allah katında sivrisineğin kanadı kadar bir değeri olsaydı hiçbir kafire bir yudum su bile vermezdi.

”

İnsan, dünyalık şeylere karşı ne kadar asaletli olur ve tüketim konusunda bir çılgınlığın girdabına girmezse Hz.Peygamberin müjdesine de nail olur. Resulullah konuyla ilgili şöyle buyurmuştur: “Dünyaya karşı zahid ol ki Allah sevsin; insanların elindeki şeylere karşı zahid ol ki o zamanda seni insanlar sevsin.” Dünyaya karşı zahid olmanın göstergesi, cömert olup verirken verdiğini saymamaktır. Zira Hz. Peygamber, “İnfak edin (Allah için hak sahiplerine haklarını verin) verirken saymayın ki Allah da size verirken saymasın; bol bol versin.

” buyurmuştur. İnsanın benliğinde mala karşı hırs vardır. “Bu hırs nedeniyle geçmiş ümmetlerin helak olduğunu

” belirtirken Resulullah, hırs ve cimrilikle imanın aynı kalpte bulunamayacağı uyarısını yapmıştır . Geceleri şu duayı yaparak beş şeyden Allah’a sığınmıştır: “Cimrilik, korkaklık, vesveseler, kabir azabı ve kötü ameller.

” “Dünyalık şeylere karşı aşırı düşkünlük ve ölüm korkusuyla cihaddan kaçmak toplumların niteliklerini kaybedip kuvveti üstün tutan milletlerin saldırısına neden olan bir durumdur.

” Dünya nimetlerini putlaştırıp onları ihtiyaç sahipleriyle paylaşmamak ve cimrilik “tedavisi zor olan en büyük derttir.

” “Bu derde müptela olan birisinin cennete giremeyeceğini

” duyuran Hz. Muhammed (s.); “Velev ki yarım hurmayla bile olsa, elinizden geldiği kadar cömert davranarak cehennem ateşinden korunun. Kim ki sadaka verecek bir şey bulamazsa, hiç olmazsa kardeşine güzel söz söylesin.

” Hem kibar söz konuşmanın hem de fakirlerle paylaşmanın müjdesini veren Resulullah (s.) şöyle buyurmuştur: “Cennette, içinden dışı, dışından içi gözüken köşkler vardır. Bunlar, konuştuğunda nazik ve kibar konuşan, ihtiyaç sahiplerine yemek yediren, insanlar uykudayken geceleri kalkıp namaz kılanlar için hazırlanmıştır.

”

Kur’an-ı Kerim, elde edilen malların “imtihan nedeni” olarak insana verildiğini belirttiği gibi Peygamberimiz de aynı konuya şu hadisiyle vurgu yapmıştır: “ Her ümmetin imtihan olduğu bir şey vardır, bu ümmetin imtihan olup denendiği şey ise maldır.

” “Mal konusunda cömertlik ve cimrilik yapana her gün iki melek gelir ve her biri şöyle dua eder: Ey Allah’ım! Senin yolunda harcayana, harcadığına karşılık tekrar mal ver. Diğeri de: Ey Allah’ım! Harcamayıp cimrilik yapanın malını yok et.

” Allah yolunda infak ederek cömertlik yapmak insanı Allah’a (c.) yaklaştıran salih ameldir. Resulullah bu durumu şöyle açıklamıştır: “Cömert kimse; Allah’a (c), cennete ve insanlara yakın olup cehennemden uzaktır. Cimri ise: Allah’a (c.), cennete ve insanlara uzak olup cehenneme yakındır. Cahil de olsa cömert olan, cimri abidden Allah’a (c.) daha sevimlidir.

”

İnsanın cömert veya cimri olmasında Allah'ı yakinen bilmesi, evrendeki konumunu kavraması, dünyayı ve ahireti iyi tanıyıp algı gücünü artırması çok önemli faktörlerdir. Yaşanılan dünya hayatını tek amaç haline getirip kendini malın mutlak rabbi olarak gören ve kapitalist dünya sisteminin geçerliliğine inanan bir kişinin cömert olması beklenemez. Benmerkezcil bir anlayışa sahip olan bireyler, dünyada olup bitenlere ve yoksulluk sorunlarına tabi ki kayıtsız kalırlar. Maalesef müslümanlar(!) da bu kültürün etki alanına girmek suretiyle ilkelerini ve samimiyetlerini kaybedip hayatlarını müslümanca disipline etmiyorlar. İbni Hasasiyye (r.), Hz. Peygambere gelip islamın emirlerinin zorluğu ve kolaylığı üzerinde yorum yapmış; sonra da “zekatsız ve cihadsız bir din” tasavvurundan bahsedince, Hz. Peygamber; “Allah yolunda sadaka ve infak yok, cihad yok, o zaman sen ne ile cennete gireceksin?” buyurmuştur. Aynı soruyu dünya sisteminden etkilenen ilkesiz müslümanlara (!) sormak gerekir. Fakirlerle mallarınızı paylaşmaz, insanlığın itikadi, ahlaki, ekonomik ve sosyal sorunlarını çözmeye çalışmaz; Allah'ın dinini etkin konuma getirmek için cihad etmezseniz gerçekten ne ile cennete gireceksiniz?

Dr. Mehmet Sürmeli

Araf 7/54

Bak: İhlas 112/1-5

Bak: Şura 42/11

Bakara 2/255

Bak: Enam 6/103

İsra 17/1

Dr. Mehmet Sürmeli tarafından yazıldı.

Pazar, 03 Ekim 2010 19:09 - Son Güncelleme Perşembe, 21 Ekim 2010 02:58

Bak: Enam 6/57

Bak: Nisa 4/50; Maide 5/103; Enam 6/21,144; Araf 7/37; Yunus 10/69; Hud 11/18; Nahl 16/116

Bak: Enam 6/59; Kehf 18/109; Lokman 31/27; Fatır 35/11

Bak: Bakara 2/165

Bak: Casiye 45/26

Bak: Zariyat 51/58

Bak: İsra 17/111

Bak: Yunus 10/44; Hud 11/117; Nahl 16/33

Bak: Nisa 4/31

Bak: Yusuf 12/87; Zümer 39/53

Bak: Kehf 50/16

Bak: Bakara 2/255

Bak: Ahzap 33/36

Bak: Nisa 4/59

Bak: Hicr 15/26

Bak: Nisa 4/28

Bak: İsra 17/53

Bak: İsra 17/83

Bak: İsra 17/100

Bak: Kehf 18/54

Bak: Zümer 39/8

Bak: Zuhruf 43/15

Bak: İnsan 76/1-2

Bak: Kıyame 75/30

Bak: Necm 53/39

Bak: Ali İmran 3/14,185; Nisa 4/77; Tevbe 9/38; Yunus 10/23; Rad 13/26

Enam 6/32; Ankebut 29/64

Kasas 28/60

Yunus 10/24; Mu'minun 23/33

Hatip el Bağdadi, el-Cami li ahlaki-r ravi ve adab'ı-s Sami, Beyrut 1994, c.I, s 120

Ahmed, Müsned, c. I, s 391; İbni Recep el Hanbeli, Cami'u-l ulum ve'l hikem, c. II, s 377

İbni Mace, Sünen, Zühd, 3, had no: 4114, c.II, s 1378

Abdurrezzak, Musannef, had no :20632, c. XI, s 313

İbni Mace, Sünen, Vasaya, 1, had no : 2695, c. II, s900

Ahmed, Müsned, (tah. Muhammed Şakir), had no: 22252, c.VIII, s280

İbni Mace, Et'ime, 48-49, had no: 3344-3346, c: II, s 110

Ahmed, Müsned, c V, s 221; ibni Mace, Et'ime, 56, had no :3360, C. II, s 115; Hakim, Müstedrek. Had no: 2758, c. II, s 203

Ahmed, Müsned, c.V, s 82

Ahmed, Müsned, c.IV, s227,Tirmizi,15, Zühd, had no:2323, c:IV, s561; Hakim, Müstedrek, c. III, s684

Tirmizi,13, Zühd,had no: 2320, c. IV, s 560

İbni Recep, Camiul ulum, c.II, s174

Müslim, 12, Zekat, 28, had no: 1029, c I, s 713

İbni Hamza, Esbab-ı vurudî'l hadis, had no: 852, c. II, s 206

Ahmed, Müsned, (tah. Muhammed Şakir), had no: 7474, c. XIII, s 220, 221

Ahmed, Müsned, (tah. Muhammed Şakir), had no:145, c.I, s 218

Ahmed, Müsned, (tah. Muhammed Şakir), had no:8698,c. XVI, s290

İbni Hişam, Siret, c. II, s 104

Ahmed, Müsned, (tah. Muhammed Şakir), had no: 32,c I, s 33; Tirmizi, 41,Birr ve Sıla, had no: 1963, c. IV, s 343

Ahmed, Müsned, (tah. Muhammed Şakir), had no: 13276, c. VI, s 350

Hakim, Müstedrek, had no: 4283, c III, s 14

Bak: Enfal 8/28

Tirmizi. 26, Zühd, had no: 2336, c IV, s 569

Müslim, 12, Zekat, 17, had no: 1010, c I, s 700

Tirmizi, 40, Birr ve Sıla, had no: 1961, c. IV, s 342

Hakim, Müstedrek, had no: 2421, c. II, s 89-90

[Joomla SEO by AceSEF](#)